

[Ernst B. Schmidt]

Vi ønsker privatisering, og når vi f.eks. har været med til at godkende Tele Sønderjylland som et aktieselskab, så var det som første skridt på vejen til, at det kunne blive et privat aktieselskab, og vi kan se af dette forslag, at det slet ikke er det, man tilsigter. Man vil gerne have det centraliseret, og man vil have et holdingselskab osv., men i officiel regi.

Hvorfor er man så kommet med et sådant forslag? Man begynder med at sige, at Danmark har et af verdens bedst fungerende og billigste telesystemer. Så må man spørge sig selv: Hvis man laver det her, kan det så fortsætte? Der er Fremskridtspartiet i hvert fald meget i tvivl.

Endelig skal den kommende strukturering af televæsenet tilrettelægges, så den for staten er indtægtsneutral. Hver eneste gang staten blander sig i noget, siger man: Jamen uha, men derefter kommer man i tanker om, at det kunne man da godt lægge en lille smule afgift på osv. Det er i hvert tilfælde ikke noget, som man bryder sig om.

Så er der jo hele spørgsmålet om private aktionærer. Det er en anden side af sagen, som man kan læse om bl.a. i Børsen.

Der er i det hele taget ikke ret mange, der er involveret i hele problematikken, som synes, det er en god idé. Ingeniørforbundet har udsendt en skrivelse den 20. februar 1990, hvori de skriver:

»De danske teleydelser er ikke alene blandt verdens billigste, de er også blandt de mest avancerede og pålidelige. Fem selskaber bidrager hertil. Danmark er i dag blandt de lande, der f.eks. har flest telefoner pr. indbygger, og denne situation er bl.a. skabt ved den konkurrence, der har været monopolerne imellem.«

Det er bare én udtalelse, som tilgodeser, at det skal være på konkurrencemæssige vilkår.

Der ligger også en skrivelse fra Skiveegnen, fra de ansatte ved Skive JTAS, der fremhæver Danmarks teledistriktsstruktur som værende ideel.

Der er flere henvendelser, som går i samme retning, så jeg kan faktisk ikke rigtig se, hvad hensigten er, ud over at man gerne vil have en form for statsdirigering. Det er man heller ikke i tvivl om, når man ved, at det kommer fra Socialdemokratiet, som jo har været om ikke verdensmester, så i hvert fald gode til at lave statsaktieselskaber, som ikke går særlig godt.

Jeg kan sige, at Fremskridtspartiet ikke kan medvirke til, at dette forslag bliver vedtaget i sin nuværende form.

Larsen-Ledet (RV):

Forslaget fra Socialdemokratiet om modernisering af telesektorens struktur giver god anledning til at drøfte teleselskabernes forhold, men det er rigtigt, som ministeren siger, at det er en svær og kompliceret sag, og der er jo ingen, der med rette kan påstå, at vi i Danmark er bagefter på telefonområdet, tværtimod.

Det forhold spiller selvfølgelig en betydelig rolle i overvejelserne om, hvorvidt det vil være en fordel at ændre den nuværende telestruktur ved lov, eller om det ville være en større fordel, at der udvikles et stærkere frivilligt samarbejde mellem teleselskaberne. En tredje mulighed kan være, at konkurrencen fortsat kan være udfordrende og inspirerende, og det er jo en konkurrence, som vi har oplevet har været med til at give en meget værdifuld korpsånd i selskaberne.

Det Radikale Venstre er enig med ministeren i, at regeringen meget snart bør tage stilling til, om og i givet fald hvordan der bør ske ændring i den danske telestruktur, og det vil vi bl.a. bruge udvalgsarbejdet til.

Arne Melchior (CD):

Udgangspunktet for dette forslag og denne debat og den kommende tids overvejelser må naturligvis være det, som vi kender i dag – flere ordførere har været inde på det – at Danmark har et usædvanlig velfungerende telefonvæsen, mange telefoner i forhold til befolkningen, en service og en pris, som andre kan misunde os, og også en kvalitetsmæssig organisering, som brugerne har al grund til at være tilfredse med.

Skal man lave noget om, så skulle man jo meget gerne, så langt det er muligt, når man kigger ind i fremtiden, have en til vished grænsende formodning om, at det bliver bedre, end det er nu, før man laver om. Og bedre for hvem? Jo, det er klart, det må være for abonnenterne; vi kan også kalde dem kunderne, brugerne, borgerne. Det må blive bedre for dem. Hvis noget nyt ikke er bedre for dem, så virker det ikke meningsfyldt at lave det om. Det er vores udgangspunkt, at det gøres dygtigt i øjeblikket, og når noget fungerer godt, så skal man være dobbelt forsigtig med at eksperimentere i forhold til en situation, hvor noget måske halter.